

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

w sprawie P. N.

skazanego z art. 244 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 listopada 2012 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnąć.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 13 grudnia 2011 r. (sygn. II K [...]), P. N. został uznany winnym zarzucanego mu czynu z art. 244 k.k. Wyrokiem z dnia 9 marca 2012 r., sygn. XVII Ka [...], Sąd Okręgowy w P. utrzymał powyższy wyrok w mocy uznając apelację obrońcy za oczywiście bezzasadną.

Kasacja obrońcy wniesiona od wyroku sądu odwoławczego zawiera wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Za zasadnością tego wniosku, w przekonaniu skarżącego, przemawia przede wszystkim zasadność kasacji, a ponadto fakt, że oskarżony prowadzi gospodarstwo rolne, co pozwala mu utrzymać siebie i rodzinę. Podniesiono, że skazany ma na utrzymaniu 3 córki kontynuujące naukę, opiekuje się rodzicami w podeszłym wieku, a ciężar utrzymania rodziny i gospodarstwa obciążonego kredytami bankowymi spoczywa głównie na barkach skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 k.k.w.). Co prawda, zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji, lecz jest oczywistym, że instytucja tam ma charakter wyjątkowy. Samo przekonanie skarżącego o zasadności kasacji nie może być czynnikiem decydującym. Popętnienie w postępowaniu wskazanych przez skarżącego uchybień nie jest aż tak oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności odstąpienia od zasady bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku i wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. Jednocześnie o konieczności uwzględnienia wniosku w przedmiotowej sprawie nie może rozstrzygać sytuacja rodzinna czy gospodarcza skazanego – konieczność utrzymania dorastających córek, opieki nad rodzicami czy wywiązanie się z zobowiązań finansowych są sytuacjami typowymi w dzisiejszych realiach życia i trudno uznać je za okoliczności wyjątkowe.

Dlatego Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania szczególnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów postanowił jak na wstępie.